

Xalidə Hicran

Asılıb gecələr kirpiklərimdən

Gecələr asılıb kirpiklərimdən,
Hesabı sorurlar qəmli ürəkdən.
Dinlik bir arzudu, qalıb gözümdə,
Ürək də bezibdi cavab verməkdən.

Göylər qalıb yenə zülmət içində,
Ay- ulduz kamını alır gecədən.
Misralar süzülüb ulduzlar kimi,
Axıb ürəyimə dolur gecədən.

Tərk eyləyən zaman ruhum canımı,
Röyama qonağım gəlir həmin an.
Nə mən özüm ollam, nə də ki qonaq,
Nə də ayrılığı istəmir bu can.

Dözürəm gecənin şıltaqlığına,
Həzin nəgmə kimi aparır məni.
Arabir düşürəm bataqlığına,
Elə bil canımdan qoparır məni.

Gecələr asılıb kirpiklərimdən,
Ağır yol gedirəm səhərə kimi.
Qalıb arzuların xam xəyalında,
Aparır ömrümü qəbirə kimi.

Gecə də yox olur, bəzən səhərlər,
Yeni bir səhər çağı üzümə gülür.
Günəş üşüyərək əl edir mənə,
Arzum çin olmadan özü böyüyür.

Gecələr qəmini çəkir mənimlə,
Gecənin gözündə söküləncə dan.
Gözlərim önünə arzular sərir,
Bilmirəm soruşum səni haradan?

Gecələr asılıb kirpiklərimdən,
Alıbdır ömrümü daha duman, çən.
Aylı gecələrdən soruşdum səni,
Həsretin bərk tutdu yenə əlimdən.

Ulduzlu göyləri sevsə də könül,
Ay ilə ulduzu hey ayrı görür.
Mənim ürəyimə bilmirəm nədən,
Gecəylə dərini hey yarı bölür.